

Prozradím ti, co je za dunami: žádné město, ale panenská příroda. Je to neobydlený ostrov. Nejsou tam ani zvířata? Pokud je uvidíš, pak jsou. Slyším zpěv ptáků, mávají křídly. Vidím je, když se podívám vzhůru. Možná jsou zvířata schovaná mezi stromy. A pokud najdu nějaké bobky, budu vědět jistě, že tu jsou.

Když už mluvíme o **ptácích...**

Melchior d'Hondecoeter byl světově proslulý svými obrazy ptáků všech druhů i velikostí.

Talent neměl po nikom jiném než po svém otci Gijsbertovi a dědu Gillisovi, kteří byli také malíři.

Když byl Gijsbert mladý a zamíloval se do jedné amsterdamské dívky, poslal k ní svého otce Gillise, aby jej před ní vychválil. Doufal, že s ním dívka bude chtít chodit. Ale ona neměla o Gijsberta zájem. Řekla: „Pokud byste se pyšnil někým, jako jste vy, to bych chápala.“

„Můj syn se podobá mně za mlada, slečno,“ odpověděl Gillis. Pak se vydal domů a Gijsbertovi sdělil špatnou zprávu. Ale nezapomněl, co ta dívka řekla.

MELCHIOR D'HONDECOETER (1636–1696) ZVĚŘINEC (KOLEM 1690)

Když si Gijsbert po chvíli zármutku srdce našel jinou ženu, vrátil se Gillis zpět k amsterdamské slečně a zeptal se jí, jestli si na něj ještě pamatuje. No, a ona nezapomněla. Začali spolu chodit a nedlouho nato se vzali.

Gijsbert šílel žárlivostí, a tak se přestěhoval do jiného města, aby se neustále neseťkával s ženou, o níž kvůli otci přišel.

Tam, v Utrechtu, se mu narodil syn Melchior. Stal se slavnějším než jeho otec nebo děda, především díky malbám ptactva. Společné vyobrazení ptáků s opicemi by mohlo mít sexuální podtext. Ptáci a opice totiž dříve mívali celkem často význam milování, a protože jsou zobrazeni po párech, mohlo by tomu tak být i v tomto případě. Ale o Melchiorově milostném životě toho příliš nevíme. O jeho soukromí pak jen to, že měl kohouta, který byl natolik ochočený, že to zvíře zůstalo v jakékoli umělcem požadované póze, aby jej pak mohl namalovat. Na tomto obraze však kohouta nenajdete. Pravděpodobně spořádaně čekal mimo obraz, až bude zase na řadě.